

Tým však, že dieťa bolo na základe vzájomného dohovorenia obžalovaných zapísané do matriky narodených proti pravde ako nemanželské dieťa obžalovanej C. namiesto B., ktorá toto dieťa mimo manželstva skutočne porodila, bol pôvod a tedy aj rodinné postavenie dieťaťa zmenené.

Zmätočnou sťažnosťou uplatnenou podľa § 385, čís. 1 b) tr. p. napádajú obžalované B. a C. rozsudok vrchného súdu preto, že ich činnosť bola kvalifikovaná ako spolupachateľstvo podľa § 70 tr. z., lebo vraj aj v páde trestnosti činu môže u nich ísť len o pomocníctvo v smysle § 69, čís. 2 tr. z.

Zmätočným sťažnostiam ani v tomto bode neľze priznať oprávnenie.

Obžalované ešte pred zapísaním nepravdivých údajov o rode dieťaťa do matriky a po prehlásení obžalovanej C., že dieťa vezme si za svoje, sa vzájomne dohovorily spolu s prirodzeným otcom dieťaťa, s A., že dieťa dajú zapísať do matriky narodených ako nemanželské dieťa obžalovanej C. namiesto obžalovanej B. Následkom tohoto ujednania — tedy so súhlasom menovaných — sa dostavil obžalovaný A. na notársky úrad, kde na základe nepravdivých údajov, prednesených v smysle spoločného dohovorenia, bolo dieťa zapísané do matriky ako nemanželské dieťa obžalovanej C.

Zmenenie rodinného postavenia dieťaťa bolo tedy uskutočnené zápisom nepravdivej skutočnosti do matriky narodených, a to na základe spoločného konania a spoluúčinkovania obžalovaných.

Z toho plynie, že obžalovaní (tedy aj B. a C.) úmyselne spolupôsobili k tomu, aby do verejnej knihy bola zapísaná nepravdivá skutočnosť o právnom pomere dieťaťa. Táto spoločná činnosť zahrnuje v sebe i právne znaky trestného činu podľa § 400, odst. 1 tr. z., ktorý v dôsledku toho je v ideálnom súbehu podľa § 95 tr. z. so zločinom podľa § 254 tr. z. V takomto prípade však treba každé spolupôsobenie považovať za činnosť pachateľskú. Nemení preto na tomto ani okolnosť, že obžalované B. a C. samé sa nedostavily na notársky úrad cieľom zapísania nepravdivých údajov do matriky narodených a že zápis bol uskutočnený bez ich prítomnosti.

Nemýlili sa tedy súdy nižších stolíc a nezavinily vytýkaný zmätok, keď obžalovanú B. a C. uznaly vinnými ako spolupachateľky v smysle § 70 tr. z.

Čís. 6088.

Pro otázku, zda je tu druhá z obou podmínek, za kterých má býti podle § 25, odst. 5, věta první, zákona o trestním soudnictví nad mládeží užito ustanovení první hlavy zákona toho na sbíhající se trestný čin, spáchaný vinníkem po dokonaném osmnáctém jeho roce, rozhoduje

délka trestu na čín ten stanoveného, nikoliv okolnost, zda trest ten je či není těžší, nežli trest zavření, stanovený § 8 uvedeného zákona na čín spáchaný před dokonáním osmnáctým rokem.

(Rozh. ze dne 23. prosince 1937, Zm I 548/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu, jímž byla obžalovaná uznána vinnou proviněním krádeže podle §§ 171, 173, 176 II c) tr. z. a § 3 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n. a přestupkem krádeže podle § 460 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku, že obžalovaná spáchala skutkem, uvedeným ve výroku rozsudkovém pod 2. — krádeže zboží v době od 7. května do prosince 1936 —, přestupek krádeže podle § 460 tr. z., jako zmatečný, a v důsledku toho zrušil i výrok o trestu, o ztrátě práva volebního a o podmíněnosti odsouzení, a uznal obžalovanou v tomto bodě vinnou proviněním krádeže podle § 460 tr. z. a § 3 zák. č. 48/1931 Sb. z. a n.

Z d ů v o d ů :

Zmateční stížnost státního zastupitelství uplatňuje důvody zmatečnosti podle § 281, č. 10 a 11 tr. ř.

Nalézací soud uznal obžalovanou vinnou, že odňala v Š. pro svůj užitek z držení a bez přivolení R., u něhož byla zaměstnána zprvu jako učednice a pak jako provadačka, cizí věci movité, a to 1. od roku 1935 do 7. května 1936 různé zboží a hotovosti v hodnotě 12.000—15.000 Kč a 2. od 7. května 1936, t. j. po dosažení 18. roku věku svého, do prosince 1936 různé zboží hodnoty 500 Kč nepřevyšující, a že se dopustila skutkem pod 1. uvedeným proviněním krádeže podle § 3 zák. ze dne 11. března 1931, č. 48 Sb. z. a n., a §§ 171, 173, 176 II c) tr. z. a skutkem pod 2. uvedeným přestupku krádeže podle § 460 tr. z., odsoudil ji podle § 460 tr. z. s použitím § 35 tr. z. a § 25, odst. 5 cit. zák. z roku 1931 do tuhého vězení na 2 měsíce a podle § 3 zák. ze dne 31. ledna 1919, č. 75 Sb. z. a n. ke ztrátě práva volebního, a to podle § 1 zákona ze dne 17. října 1919, č. 562 Sb. z. a n., podmíněně se zkušební dobou 2 roků.

Zmateční stížnost státního zastupitelství namítá s hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281, č. 10 tr. ř., že skutek obžalované nahoře pod 2. uvedený byl nalézacím soudem následkem nesprávného výkladu zákona, a to ustanovení 1. věty 5. odst. § 25 zák. ze dne 11. března 1931, čís. 48 Sb. z. a n., podřaděn pod ustanovení § 460 tr. z., ač se toto ustanovení k němu nevztahuje a ač měl býti správně kvalifikován jako provinění podle § 3 cit. zák. z roku 1931 a § 460 tr. z. Při tom se dovolává stížnost výnosu ministerstva spravedlnosti ze dne 1. července 1932, č. 29703/32, obírajícího se ustanovením § 25, odst. 5 cit. zák. z roku 1931.

Pokud pak jde o důvod zmatečnosti podle § 281, č. 11 tr. ř., namítá stížnost, že nalézací soud vykročil ze své moci trestní, uložil-li obžalované trest tuhého vězení a vyslovil-li ztrátu práva volebního, tvrdíc, že nalézací soud měl, ježto tu jde ve skutečnosti o souběh dvou provinění krádeže, obžalované uložiti trest zavření podle § 8 cit. zák. z r. 1931 a že nesměl vysloviti, že obžalovaná ztrácí právo volební, poněvadž výrok tento je v případech, v nichž se obžalovaný dopustil pouze provinění podle § 3 cit. zák. z roku 1931, podle § 10 téhož zákona nepřípustný.

Z toho, co uvedeno, plyne, že zmateční stížnost státního zastupitelství je podána ve prospěch obžalované.

Trpí-li rozsudek ve výroku, že obžalovaná spáchala skutkem pod 2. uvedeným přestupek krádeže podle § 460 tr. z., zmatkem podle § 281, č. 10 tr. ř., stížností uplatňovaným, jsou pochybeny i zmíněné výroky rozsudku o trestu a o ztrátě práva volebního.

Námítce stížnosti s hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281, č. 10 tr. ř. uplatňované nelze upřítí oprávnění. Rozsudek uznává, že tu jde o souběh dvou trestných činů, a to o souběh trestného činu spáchaného obžalovanou skutkem pod 1. uvedeným před dokonáním 18. rokem s trestným činem spáchaným obžalovanou skutkem pod 2. uvedeným po dosažení 18. roku, a uznává též, že posléze zmíněný trestný čin náleží k příslušnosti okresního soudu. Za tohoto stavu věci je rozhodné pro posouzení, zda námitka stížnosti s hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281, č. 10 tr. ř. uplatňovaná jest odůvodněna či nikoli, ustanovení 1. věty 5. odstavce § 25 zák. ze dne 11. března 1931, č. 48 Sb. z. a n.: »Soud odsuzující vinníka pro trestný čin spáchaný před dokonáním 18. rokem a zároveň pro sbíhající se s ním trestný čin spáchaný později, užije ustanovení této hlavy (t. j. hlavy první tohoto zákona), pokud jde o trestný čin posléze uvedený, náleží-li tento čin k příslušnosti okresního soudu a je-li trestný jen trestem peněžitým nebo trestem na svobodě, který není delší než trest stanovený zákonem na čin spáchaný před dokonáním 18. rokem (§ 8).« Zákonné podmínky, za nichž má soud odsuzující vinníka pro trestný čin spáchaný před dokonáním 18. rokem a zároveň pro sbíhající se s ním trestný čin spáchaný později, užítí, pokud jde o trestný čin posléze uvedený, hlavy první cit. zák. z roku 1931, tedy zejména kvalifikovati posléze zmíněný trestný čin jako provinění po rozumu § 3 téhož zákona, jsou v souzeném případě splněny. Že rozsudek sám uznává, že trestný čin obžalovanou po dosažení 18. roku spáchaný, t. j. skutek pod 2. uvedený, náleží k příslušnosti okresního soudu, bylo již poznamenáno. Pokud jde o další podmínku užítí hlavy první posléze citovaného zákona na trestný čin po dosažení 18. roku spáchaný, je rozsudek toho názoru, že není v souzeném případě dána, a to proto, že trest na svobodě zákonem na přestupek podle § 460 tr. z. stanovený je těžší než trest zavření stanovený § 8 zák. z roku 1931 na provinění krádeže, jehož se obžalovaná do-

pustila skutkem pod 1. uvedeným před dokonáním 18. rokem. Rozsudek je na omylu, má-li za to, že zmíněnou druhou podmínku užití hlavy první zák. z roku 1931 na trestný čin spáchaný obžalovanou po dosažení 18. roku lze vyloučiti z důvodu jím uvedeného. Vždyť ustanovení 1. věty 5. odst. § 25 zák. o trestním soudnictví nad mládeží nečiní užití hlavy první tohoto zákona na trestný čin po dosažení 18. roku spáchaný závislým na tom, že trest na svobodě na tento čin zákonem stanovený není t e ž š í nežli trest zavření stanovený § 8 cit. zák. z roku 1931 na trestný čin spáchaný vinníkem před dokonáním 18. rokem, nýbrž činí užití hlavy první tohoto zákona na trestný čin spáchaný vinníkem po dosažení 18. roku výslovně závislým na tom, že trest na svobodě stanovený zákonem na trestný čin spáchaný vinníkem po dosažení 18. roku není d e l š í než trest zavření stanovený § 8 cit. zák. o trestním soudnictví nad mládeží na trestný čin spáchaný vinníkem před dokonáním 18. rokem. Že je tu tato podmínka užití hlavy první cit. zák. z r. 1931 na na trestný čin obžalovanou po dokončeném 18. roku spáchaný, splněna, je zcela nepochybné; neboť na provinění krádeže podle § 3 cit. zák. z r. 1931 a §§ 171, 173, 176 II c) tr. z., jehož se obžalovaná dopustila skutkem pod 1. naznačeným před dokonáním 18. rokem, je podle § 8, odst. 3 zákona z r. 1931 ve spojení s ustanovením § 178 tr. z. stanoven trest zavření od 3 měsíců do 2 a 1/2 roku, kdežto na trestný čin, jehož se obžalovaná dopustila skutkem pod 2. uvedeným, je podle § 460 tr. z. stanoven pouze trest na svobodě od 1 týdne do 6 měsíců. Z toho, co uvedeno, plyne, že skutek obžalované pod 2. naznačený měl býti při správném výkladu ustanovení 1. věty 5. odst. § 25 zák. ze dne 11. března 1931, č. 48 Sb. z. a n., kvalifikován jako provinění krádeže podle § 3 téhož zákona a § 460 tr. z. a že neměl býti kvalifikován jako přestupek krádeže podle § 460 tr. z. S právním názorem citovaného výnosu ministerstva spravedlnosti, že v případech rázu zde v úvahu přicházejícího jde o souběh dvou provinění krádeže, dlužno podle toho, co uvedeno, souhlasiti.

Poněvadž rozsudek trpí podle toho ve výroku, že obžalovaná spáchala skutkem pod 2. uvedeným přestupek krádeže podle § 460 tr. z., zmatkem podle § 281, č. 10 tr. ř. stížností státního zastupitelství uplatňovaným, bylo této stížnosti vyhověti.
